

N:o 53.

Af herr **A. Olsson** i Väsby, om ändring af 4 § i bevillningsförordningen.

Enligt 4 § sista stycket i nu gällande bevillningsstadga är innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad i visst fall befriad från fastighetsbevilning, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger 500 kronor.

Denna bestämmelse har under bevillningsstadgans kortvariga tillämpning efter hvad jag inhemtat på somliga ställen tolkats så, att lindringen ansetts ej böra tillgodokomma någon annan än *innehafvaren* af lägenhet och således ej ega tillämpning på dylik lägenhet, som besittes af någon *under full eganderätt*. På andra ställen har man tillämpat nämnda paragraf på sådant sätt, att den ansetts böra gälla för både *egare* och innehafvare af dylik lägenhet. Då sålunda ovisshet råder, huru ifrågavarande bestämmelse rätteligen bör tillämpas, tillåter jag mig vördsamt hemställa, att Riksdagen ville besluta,

att i bevillningsstadgans 4 §, sista stycket, tydligen må utsättas, att befrielse från erläggande af fastighetsbevilning må tillgodokomma icke allenast innehafvare, utan äfven egare af sådan lägenhet, om hvilken nämnda § handlar.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1899.

Anders Olsson.